

следниятъ веднажъ случайно вижда Алва да влиза въ единъ товаренъ вагонъ, прикаченъ къмъ влака и предназначенъ да служи за пушалня на пжтниците, обаче въ него никой не влизаше. Пжтниците предпочитаха да пушатъ на платформата, а не въ този специаленъ вагонъ. Въ този вагонъ Джемсъ видѣ, че Алва се труди върху нѣщо и го запита, какво прави тамъ? Алва бързо го изблъска презъ платформата въ съседния вагонъ. Следъ нѣколко дена, раздавайки на другаритѣ си новъ купъ вестници, Алва имъ каза подигравателно: „Ето за тоя викайте по-силно!“ — „Новия ли?“ — попита несржчния Бобъ и, разгръщайки малкия печатанъ листъ, прочете заглавието му — Вестникъ на желѣзопжтния клонъ. — „Амикжде е редактора му?“ — „Прочети отдолу“ — весело отвърна Алва — не можейки да задържи радостната си и тържествуваща усмивка. Тамъ бѣше напечатано много четливо. — „Влакъ № 5“. Редакторъ и издатель Томасъ Алва Едисонъ“. Следъ това Алва показва на очуденитѣ си приятели една добре обзаведена печатница въ полутъмния товаренъ вагонъ. Вестникътъ се харчеше въ нѣколкоо стотинъ броя. Въ него се изнасяше мѣстния животъ, назначения на желѣзопжтнитѣ служащи, произшествия и важни известия за войната. Това бѣ първия вестникъ, който се издаваше въ движещъ се влакъ. Сега самия Алва не продаваше вестници. Подъ звука на колелата той работѣше въ своята печатница и четѣше книги, които закупи въ голѣмо количество. Особено го заинтересува въ това време химията. Въ сѣщия вагонъ той устрои нѣщо като лаборатория и почна да прави опити споредъ прочетеното въ книгитѣ. Опититѣ излизаха